

2006/4 (juli - augustus 2006)

- Poelenplan Merelbeke nu echt van start!
- Smaragdhagedis in Heidebos te Moerbeke.
- 25 landschildpadden illegaal ingevoerd in de luchthaven van Zaventem.
- Rattenslangenplaag in Drenthe (Nederland).
- Kwakende kikkers en slapeloze nachten...
- Latent albinisme bij amfibieën (vervolg).
- Persberichten:
 - In Australië is een krokodil een vis!
 - En nog meer nieuws uit Australië...
 - Slang verstopt zich op Zwitserse trein.
 - Zender tegen verstoring bouwplaats door Rugstreeppad.
- In de groentewinkel: verser kan het niet!

Poelenplan Merelbeke nu echt van start!

In 2005 stelde Natuurpunt.Studie een heus poelenplan op voor de gemeente Merelbeke. De gemeente begon meteen na de oplevering van het projectrapport aan de uitvoering. In september 2005 werd een dichtgetrappelde poel aan de Zink in Munte in ere hersteld. Enkele maanden later lag hierin al kikkerdril van Bruine kikker (*Rana temporaria*)! In 2006 gaat de gemeente door op haar elan. In een particuliere poel aan de rand van het Heilig Geestgoed werd onlangs het slib geruimd tot op de minerale bodem en werd de struikvegetatie langs de oever gekapt zodat de poel meer direct zonlicht ontvangt. Ook een bosbeek aan de rand van dit bos werd aangepakt omdat die nu net iets te vroeg droogvalt zodat de larven van de Vuursalamander (*Salamandra salamandra*) niet tijdig kunnen metamorfosereren. Aan dit probleem is nu hopelijk verholpen. En ook nieuwe poelen werden gegraven: eentje op privé grond aan de rand van het Bruinbos (fig. 1) en eentje op de terreinen van Natuurpunt. Beide locaties bieden op termijn goede potenties voor Vuursalamander en Kamsalamander (*Triturus cristatus*) aangezien ze zich niet echt ver liggen van een bestaande poel die

Fig. 1. Aanleg van een nieuwe poel in de Bosstraat te Merelbeke (Munte), augustus 2006.

(foto Robert Jooris)

door Kamsalamander is bezet. Alle werken zoals boringen, bodemanalyse, graafwerken, afvoeren van de grond en opmaak van de stedenbouwkundige vergunning, komen ten laste van de gemeente! Hopelijk nemen ook andere gemeenten gauw een dergelijk initiatief en wordt Vlaanderen weer honderden poelen rijker. Merelbeke nam alvast het voortouw!

Smaragdhagedis in Heidebos te Moerbeke.

Het Heidebos is één van de zeldzame grote boscomplexen van de provincie Oost-Vlaanderen. Het situeert zich op een zandrug, op het grondgebied van de gemeenten Wachtebeke en Moerbeke en bestaat uit een lappendeken van verschillende biotopen zoals naaldbos, loofbos, struwelen, verlaten akkers, heide en droge graslanden. In september 1996 kon Natuurpunt hier 126 ha verwerven. De vereniging werd echter geconfronteerd met een enorm probleem: exotische Amerikaanse vogelkers, een pestsoort die er vroeger door jagers werd ingeplant en die nu moest worden bestreden. Jaren van intensief beheer lijken succesvol: op veel plaatsen slaagt men er in de vogelkers te verdringen en wint de natuurlijke vegetatie opnieuw terrein zodat zich hier weer 'open bos' kan ontwikkelen.

Fig. 2. Smaragdhagedis (*L. viridis*), een exoot in het Heidebos te Moerbeke.

(foto Gert Du Cheyne)

Op enkele plaatsen verschijnen al mooie heidepercelen. Op die droge *Calluna*-vegetaties foerageren Levendbarende hagedissen (*Zootoca vivipara*) en was er een zeldzame waarneming van de Hazelworm (*Anguis fragilis*). Op 17 augustus 2006 werd conservator Gert Du Cheyne geconfronteerd met een nieuwe soort: een Smaragdhagedis (*Lacerta viridis*) (fig. 2). Uiteraard betreft het hier een uitgezet exemplaar. De conservator zal nu verder onderzoeken of het om een solitair levend dier gaat dan wel of er meerdere smaragdhagedissen aanwezig zijn. Dit beestje is immers gemakkelijk individueel herkenbaar aangezien hij een aantal tenen aan de voorpoten mist.

Smaragdhagedissen hebben een uitgestrekt Europees areaal maar horen zeker niet thuis in onze regio. Op hun dieet staan hoofdzakelijk insecten maar volwassen exemplaren voeden zich ook met nestjongen van op de grond broedende vogels en kleine hagedissen zoals Levendbarende hagedis. Gelet op de relatief kleine en geïsoleerde populatie Levendbarende hagedissen in het Heidebos is het daarom sterk aan te bevelen de allochtone Smaragdhagedis zo vlug als mogelijk weg te vangen!

25 landschildpadden illegaal ingevoerd in de luchthaven van Zaventem.

Op de luchthaven van Zaventem (Brucargo) werden half juli 25 Spleetschildpadden (*Malacochersus tornieri*) in erbarmelijke omstandigheden aangetroffen in een zending uit Tanzania. In deze zending, bestemd voor enkele privé-personen in België, overleefden 3 dieren het transport niet. De nog levende dieren werden in beslag genomen door de Federale politie, Dienst Welzijn der Dieren en werden

Fig. 3. Mannetje en vrouwtje Spleetschildpad (*M. tornieri*) in copulatie.

nadien door de CITES-administratie overgedragen aan de Zoo van Antwerpen. *Malacochersus tornieri* is op de Rode lijst van de International Union for the Conservation of Nature (IUCN) opgenomen als 'bedreigd', valt onder CITES (bijlage II) en staat op bijlage A van de EEG Verordening 1497/2003 van de Commissie (18 augustus 2003). De handel in deze dieren is strikt gereguleerd.

Spleetschildpadden (ook Pannenkoekschildpadden genoemd), zijn kleine soorten die behoren tot de familie van de landschildpadden (Testudinidae). Ze komen voor in de droge steppeachtige gebieden van Kenia en Tanzania waar ze zich vooral voeden met grassen. Ze worden maximum 20 cm en danken hun naam enerzijds aan het platte rugschild (fig. 3) waardoor ze een ietwat geplet uiterlijk hebben, anderzijds aan de spleet tussen rug- en buikschild waardoor het dier zijn kop en poten naar buiten steekt. Spleetschildpadden zijn overwegend bruin van kleur maar op de rug hebben ze veelal een gele, sterachtige tekening. Ze verschuilen zich vaak tussen rotsspleten waartussen de luchtvochtigheid vrij hoog is en waar ze bovendien bescherming vinden tegen potentiële predators.

Rattenslangenplaag in Drenthe (Nederland).

In Eelde bij Assen (Drenthe) zouden er volgens lokale berichten al jarenlang Russische rattenslangen (*Elaphe schrenckii*) rondkruipen. De laatste jaren stapelen klachten over in tuinen foeragerende slangen zich echter op waardoor het gemeentebestuur besloot een extern bureau uit Delft in te schakelen om de grootte van de slangenpopulatie in te schatten en te onderzoeken hoe de slangen eventueel kunnen worden weggevangen. Een bioloog uit de gemeente zou verantwoordelijk zijn voor het probleem. Een tiental jaar geleden liet hij toe dat slangenhouders enkele jonge rattenslangen in zijn 'ecologische tuin' vrijlieten. Hij was van mening dat de slangen de winter toch niet zouden overleven. Enkele jaren later werden de eerste rattenslangen buiten zijn tuin gesignaleerd en nu zouden er volgens omwonenden tientallen op en nabij het vliegveld van Eelde rondkruipen.

De Russische rattenslang is een ongevaarlijke soort die erg in trek is bij terrariumliefhebbers. Haar natuurlijk verspreidingsgebied strekt zich uit over Noord en Centraal China, de Amurvallei in Siberië en in Korea. Ze leeft er in open bergwouden, beboste valleien en vlakten. Haar voedsel bestaat uit kleine zoogdieren, vogels en hun eieren. Rattenslangen foerageren ook vaak in cultuurland waar ze op zoek gaan naar ratten en muizen. De prooidieren worden gewurgd vooraleer ze worden opgegeten.

Russische rattenslangen laten hun eieren gedeeltelijk in het lichaam ontwikkelen vooraleer ze afgezet worden. Deze zogenaamde eiretentie laat mogelijk toe dat ze zich ook in ons kouder Atlantisch klimaat kunnen voortplanten. De drachtige wijfjes kunnen immers zelf dan een optimale incubatie temperatuur uitkiezen voor de ontwikkelende embryo's. Een wijfje kan tot dertig eieren afzetten waaruit half juli tot eind augustus jongen worden geboren.

Kwakende kikkers en slapeloze nachten...

Jaarlijks ontvangt het Hyla-secretariaat tientallen mails en telefoontjes van mensen die slapeloze nachten beleven door kwakende kikkers. Vanaf eind april tot eind juni (afhankelijk van het weer) verzamelen de mannetjes van de drie in ons land voorkomende soorten groene kikkers zich in roepkoren om wijfjes te lokken. Uiteraard vallen deze roepkoren niet bij iedereen in de smaak en dat was ook het geval in de wijk Eversem te Meise.

In de gemeentelijke basisschool werd enkele jaren terug een educatieve vijver aangelegd die op relatief korte tijd werd gekoloniseerd door Meerkikkers (*Pelophylax ridibundus*). Meerkikker behoort samen met Poelkikker (*P. lessonae*) en Bastaardkikker (*P. kl. esculentus*) tot het groene kikker-

complex (*Pelophylax esculentus* synklepton)¹ (fig. 4). Meerkikkers zijn in en rond het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vrij algemeen en worden er de laatste jaren meer en meer in tuinvijversesignaleerd. De roep van de Meerkikker is luidruchtiger dan deze van de Bastaardkikker en bovendien duurt de roepperiode langer. Klachten van enkele omwonenden bleven niet uit en in het jaar van de gemeenteverkiezingen lijken politici zeer gevoelig voor het kiespotentieel. De Schepen van Volksgezondheid sprong op de bres en beloofde de klagers om binnen een week alle kikkers weg te vangen en naar een opvangcentrum voor vogels en wilde dieren te brengen waar ze konden worden gebruikt als voedsel voor reigers en aalscholvers.

Politici zouden echter beter moeten weten en zouden moeten beseffen dat ook zij de wet dienen te volgen. Door het KB van 1980 zijn immers alle inheemse amfibiesoorten integraal beschermd en is het verboden ze te bejagen, te vangen, te vervoeren, te doden en hun woon- of schuilplaatsen te

verstoren. De groene kikkers en de Bruine kikker genieten in het KB maar een gedeeltelijke bescherming en mogen, mits vergunning, worden gevangen in private kweekvijvers. Deze uitzondering werd in de wet voorzien omwille van commerciële redenen (lees: omwille van de handel in kikkerbillen). Vraag is of een educatieve vijver in een basisschool als een private kweekvijver kan worden beschouwd? De gemeentelijke milieudienst was dus verplicht bij het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) een vergunning aan te vragen. Het spreekt voor zich dat het voor het ANB moeilijk was om op basis van een paar klachten een ontheffing te geven op het KB van 1980. Het Agentschap vond het afvangen van de kikkers niet opportuun. Het kwaakprobleem zou immers duren totdat de laatste kikker definitief kon worden weggevangen. De praktijk leert echter dat dit niet haalbaar is. En mocht men er toch in slagen alle larven en adulte kikkers uit de poel weg te vangen, dan nog zou de poel vrij snel opnieuw worden gekoloniseerd door kikkers uit de directe omgeving. Het kikkervrij maken van een poel biedt dus slechts voor een heel korte periode een oplossing. Wegvangen is dus dweilen met de kraan open. Gezien de roepperiode van de kikkers beperkt is tot de paartijd zal de 'geluidsoverlast' zichzelf oplossen. Bovendien zou door het geven van een vangvergunning een precedent worden geschapen om onder het voorwendsel van een (tijdelijke) geluidsoverlast op veel plaatsen groene kikkers in ons land te mogen wegvangen.

Fig. 4. De drie taxa van het groene kikker-complex. Van links naar rechts: Poelkikker (*P. lessonae*), Meerkikker (*P. ridibundus*) en Bastaardkikker (*P. kl. esculentus*)

(foto H. Willocx)

Latent albinisme bij amfibieën (vervolg).

In de vorige elektronische nieuwsbrief hadden Robert Jooris en Griet Nijs het over het tijdelijk albinisme bij larven van padden en kikkers. Hierop kregen we aanvullende informatie van enkele lezers.

Volgens Jef Nijs komt tijdelijk of permanent albinisme bij kikkers en padden wel vaker voor. Een paar jaar terug werd in een poel in de omgeving van Gent een eisnoer van Gewone pad (*Bufo bufo*) gevonden dat eveneens witte en zwarte embryo's bevatte. De kikkervisjes uit de witte eieren waren wit en verkleurden na een tijdje tot normale zwarte dikkopjes. In zijn eigen tuinvijver ontwikkelden zich enkele seizoenen na elkaar albinolarven van Bruine kikker (*R. temporaria*) uit normaal gekleurde

¹ Alle Europese groene kikkers worden momenteel onder het genus *Pelophylax* geklasseerd. Zie Frost et al., 2006. The Amphibian Tree of Life. Bulletin of the American Museum of Natural History, 297, 370 pp.

eieren. Sommige albinolarven uit deze legfels werden opgekweekt tot albino kikkertjes (Nijs, J. & H. Keller, 2000. Een eerste melding van een albino Bruine Kikker, *Rana temporaria*, in Vlaanderen. *Podarcis*, 15(3):59-64).

Ook Jelle Hofstra reageerde:

Naar aanleiding van de gevonden albinodril waarvan sprake in de vorige elektronische nieuwsbrief wees Annie Zuiderwijk mij op een oud artikel van een zekere Smallcombe die onderzoek had verricht naar de ontwikkeling van witte eitjes en de resultaten van de kruisingsexperimenten van de volwassen geworden dieren. In een beek in de buurt van Londen werd in 1938 - net als in mijn geval nu - een wit legsel gevonden tussen tientallen normaal gekleurde eiklumpen van Bruine kikkers. Het legsel werd apart opgekweekt en de eitjes ontwikkelden zich tot geheel witte larven. Na enkele dagen kregen de larven echter kleur en toen ze tot kikkertjes metamorfoseerden, waren ze niet meer van normaal gekleurde Bruine kikkertjes te onderscheiden. Na nog enkele jaren met deze nakomelingen te hebben gekweekt, bleek na een jaar tussen de nakomelingen een albino kikker te zitten. Een jaar later zag men tussen de normale larven opnieuw enkele albino's. Vanaf 1942 zijn er door oorlogsomstandigheden geen verdere waarnemingen meer gedaan.

Smallcombe's waarnemingen kunnen als volgt worden verklaard: albinisme bij kikkers heeft een genetische grondslag. Slechts één (recessief) gen is verantwoordelijk voor albinisme. Zodra dat gen in beide ouderparen voorkomt, treedt bij een deel van de nakomelingen albinisme op. Het eistadium van een embryo bestaat vooral uit het weefsel van de moeder en pas later komen de kleurfactoren van het embryo tot uiting. De eitjes van een volledig albino vrouwtje zijn dus altijd wit, ook al zijn deze eitjes bevrucht door een normaal gekleurd mannetje. De kleuring komt dan pas - zoals in mijn geval - in het larvale stadium tot stand. Omgekeerd kunnen uit normaal gekleurde eieren albino kikkertjes groeien, als de betreffende eitjes de eigenschap voor albinisme van beide ouders hebben. Dan komt het albinisme pas na de metamorfose tot uiting.

Fig. 5: Aberrante lichaamsvorm bij de aanvankelijk albino dikkopjes uit Nederland.

(foto Jelle Hofstra)

Volgens Paul Veenvliet hoeft een albino kikker ook niet wit te zijn omdat bij albino's de carotenoïde kleurstoffen wel behouden kunnen zijn. Dat betekent dat een albino Bruine kikker eerder geelachtig of oranje is en niet wit. De ogen zullen wel rood zijn. Een andere mogelijkheid is dat het individu een deel van het pigment mist (leucisme) en dat de ouder van de witte eieren dus wel licht gekleurd is (geelachtig of oranje-achtig) maar toch donkere ogen heeft.

Nog volgens Veenvliet kan de aberrante en ietwat magere lichaamsvorm (fig. 5) (n.v.d.r.: hebben we zulke larven tijdens de voorbije lente ook niet gevonden in een waterput van de Archeologische site in het Nationaal Park op Attika, Griekenland) van de larven uit Nederland worden veroorzaakt door veel algen in de ontlasting van kikkervisjes in combinatie met dat er veel kikkervisjes-ontlasting aanwezig is. Er is een algje wat niet wordt verteerd door kikkervisjes maar wat de kikkervisjes wel erg graag opeten. Dit algje groeit het beste in kikkervisjesontlasting. In feite reageert het dus als een soort parasietje en na een tijdje hebben de kikkervisjes een darmkanaal vol met onverteerbare alges. Hiervan kunnen ze mager worden.

Persberichten

In Australië is een krokodil een vis!

In Australië zijn krokodillen voortaan vissen, net als schaaldieren en garnalen overigens. Het parlement heeft een wet aangenomen waarbij krokodillen bij de vissen worden ingedeeld. Zo kan de

regering de export van krokodillen en krokodillenproducten beter controleren. Nochtans zijn volgens het woordenboek vissen *'in het water levende gewervelde dieren met een gestrekt, meestal spoelvormig lichaam, koudbloedig, met vinnen als ledematen en kieuwen als ademhalingsorganen'* terwijl krokodillen *'grote, in gedaante op hagedissen lijkende dieren zijn die een orde der reptielen vormen'*. Maar het Australische parlement besliste er anders over en keurde het amendement 2006 goed op de Landbouw, Visserij en Bosbouw Wetgeving. Overigens behoren voor de Australiërs voortaan ook schaal- en schelpdieren en garnalen tot de vissen.

persbericht VRT

En nog meer nieuws uit Australië...

Een Australiër heeft zich drie maanden in leven gehouden door het eten van kikkers, hagedissen, bloedzuigers en sprinkhanen. Hij had autopech gekregen in de afgelegen wildernis van de Northern Territory. De 35-jarige Ricky Megee werd vorige week gered toen iemand hem vond bij een plas water. Wegens zware ondervoeding is hij zes dagen in het ziekenhuis behandeld. De 1,90 meter lange man woog nog maar 45 kilo toen hij gevonden werd. *'Ik at de bloedzuigers rauw, zomaar uit de plas. Ook de sprinkhanen at ik gewoon'*, aldus Megee. *'Het enige wat ik echt moest koken waren de kikkers.'* Deze stak hij op een draad en liet ze drogen in de zon *'tot ze een beetje knapperig waren'*.

persbericht De Telegraaf

Slang verstopt zich op Zwitserse trein.

Een Zwitserse regionale trein is uit roulatie genomen nadat een meterlange slang in de plafondkleding van een wagon was gekropen. De trein reed normaal in Neuchâtel, een regio in het westen van Zwitserland maar werd onmiddellijk uit dienst genomen toen de slang van een passagier in de binnenkant van de dakbekleding van een wagon gleed. *'De experts slaagden er tot nog toe niet in de slang te lokaliseren. Hoewel ze niet giftig is, betekent ze toch een bedreiging voor de passagiers'*, aldus de manager van het Regionaal Transport van Neuchâtel. Reptielexperten probeerden al de slang uit haar schuilplaats te lokken door ratten en muizen als lokaas te gebruiken. De Zwitserse spoorwegen onderzoeken nog verschillende andere opsporingsmethodes zoals scanners, omdat infrarood systemen uiteraard niet werken bij koudbloedige dieren.

persbericht belga/hln

Zender tegen verstoring bouwplaats door Rugstreeppad.

Tien Rugstreeppadden hebben voor onderzoek een zender meegekregen. Maandag zijn de beschermde diertjes teruggezet in hun leefomgeving in de gemeente Noordoostpolder. De studie moet er uiteindelijk toe leiden dat de padden niet langer bouwplaatsen verstoren. Dit maakte de stichting Reptielen, Amfibieën en Vissen Onderzoek Nederland (RAVON) bekend.

'De padden graven graag in bijvoorbeeld opgespoten zand', legde projectleider Annemarieke Spitzen van RAVON uit. *'Dat veroorzaakt problemen bij de voortgang van bouwprojecten. Het onderzoek in opdracht van de provincie Flevoland moet meer duidelijk maken over het gedrag van de diersoort. Zo weten onderzoekers niet hoeveel kilometer de padden afleggen en waar ze overwinteren'*. De resultaten van het onderzoek wil de provincie gebruiken bij het maken van plannen voor bouwplaatsen. De zenders zijn geïmplanteerd in de buikholtes van drie vrouwtjes en zeven mannetjes. De zender zit ze volgens Spitzen niet in de weg. Het onderzoek loopt tot volgende zomer.

bron: ANP

In de groentewinkel: verser kan het niet!

Redactie FLITS nummer 2006/4:

Hoofdredactie: Robert Jooris en Dominique Verbelen

Redactiemedewerkers: Johan Asselberghs, Gijs Damen, Peter Engelen

7^e Herpetologische studiedag

Op zaterdag 25 november 2006 organiseert Hyla, de amfibieën- en reptielenwerkgroep van Natuurpunt, in samenwerking met het Provinciebestuur van Antwerpen en Brouwerij Westmalle, de zevende Herpetologische Studiedag.

Programma

9u30: **Ontvangst en koffie**

10u00: **Verwelkoming door de Voorzitter**

10u15: **Van waterjuffer tot kikvorsman. Een integraal poelenplan 2006-2007**

Katelijne Aelen, medewerker natuur, Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën v.z.w.

10u45: **15 Jaar paddenoverzet in Duffel**

Johan Asselberghs, Natuurpunt, Hyla

11u15: **Een groeve voor de Vroedmeesterpad**

Mark Lehouck, Natuurpunt, Hyla

11u45: **Reptielenbeheer in het Meinweggebied. Een andere heide voor de Adder?**

A.J.W. Lenders, Natuurhistorische Genootschap Limburg

12u15: Middagpauze en lunch

13u45: **Boomkikker en Knoflookpad, twee Limburgse 'twee-voor-twaalf soorten'**

Peter Engelen, LIKONA, Natuurpunt, Hyla

14u15: **De Adder in de Meinweg. Een film over een meer dan 25-jarig onderzoek naar gedrag en voorkomen van adders in Nationaal Park 'De Meinweg'**

Peter Keisers, Natuurhistorische Genootschap Limburg

14u45: *Pauze*

15u15: **EUROHERP databank: een biologisch informatiesysteem voor de Europese herpetofauna**

Jeroen Speybroeck, Universiteit Gent

15u45: **De Kamsalamander in Vlaanderen. Verspreiding en verandering in aantal vindplaatsen**

Dirk Bauwens, INBO & Dominique Verbelen, Natuurpunt, Hyla

16u15: **Afsluiting door de Voorzitter gevolgd door receptie aangeboden door Brouwerij Westmalle**

Inschrijving: zie www.hylawerkgroep.be onder '7^e herpetologische studiedag' of door je inschrijving te versturen naar het Hyla-secretariaat, Coxiestraat 11, 2800 Mechelen.

Werkgroep Hyla

Voorzitter:

Bart Hellemans, Otterdreef 7
2980 Halle Zoersel.
Tel. 03/384.33.56
Gsm : 0473/29.21.63
email: bart.hellemans@skynet.be

Secretaris:

Robert Jooris, Gemoedsveld 3
9230 Wetteren
tel. 09 369 42 28
e-mail
hyla@natuurpunt.be
robert.jooris@natuurpunt.be

Penningmeester:

Jan Van Der Voort, A.Wolfsstraat 24/1
2900 Schoten
tel. 03 658 38 79
e-mail:
jan.vandervoort@hylawerkgroep.be

Webmaster:

Gijs Damen, Dorpsstraat 2/2,
3971 Heppen
tel. 011 391 839
www.hylawerkgroep.be

rekeningnr. HYL: 748-0162358-83

Provinciaal verantwoordelijken:

- Antwerpen : Jan Van der Voort
- Oost-Vlaanderen : Robert Jooris
e-mail: robert.jooris@skynet.be
- West-Vlaanderen: Stefaan Parreyn,
Kruisekestraat 346, 8940 Wervik
gsm 0477 33 58 64
e-mail: stefaan.parreyn@telenet.be
- Vlaams Brabant : Mark Lehouck,
Rotselaarsesteenweg 99, 3018 Leuven
tel. 016 44 49 36
e-mail: mark.lehouck@pandora.be
- Limburg : Peter Engelen, 1 Meilaan 13
3650 Dilsen-Stokkem
tel. 089 75 66 09
e-mail: peter.engelen@euphonymet.be

Leden van Natuurpunt vzw kunnen zich laten opnemen in het adressenbestand van Hyla.

Wat is Hyla

Hyla is de herpetologische werkgroep van de Natuurpunt Studie vzw. Hyla tracht de belangstelling en de inzet van een groter publiek te bekomen door het geven van lezingen, organiseren van herpetologische excursies, publiceren van brochures en verspreiden van posters. Verder is Hyla bezig met tal van herpetologische studies o.a. studie van de Gladde slang in Kalmthout, poeleninventarisatie in Vlaanderen en de bestudering van het groene kikkercomplex. Ook op het vlak van bescherming van onze inheemse herpetofauna is Hyla zeer actief. Jaarlijks worden tienduizenden amfibieën veilig de weg overgezet, die de tocht naar hun paaipplaatsen kruist. Met de aanleg van poelen creëert Hyla zowel in reservaten als in landbouwgebied nieuwe biotopen voor kikkers en salamanders.

